

Acad. Roy. Scienc. d'Outre-Mer
Biographie Belge d'Outre-Mer,
T. IX, 2015, col. 383-387

VANDEN BERGHE (*Louis Camiel Sivere*), Archeoloog, Gewoon Hoogleraar Universiteit Gent (Oostnieuwkerke, 24.12.1923 – Gent, 17.09.1993).

Na zijn klassieke humaniora aan het college te Roeselare, studeerde Louis Vanden Berghe kunstgeschiedenis en oudheidkunde aan het „Hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde” aan de Universiteit Gent tussen 1944 en 1948, waar hij een licentie behaalde. Hij studeerde eveneens gedurende twee jaren aan de *Université Libre de Bruxelles*, waar hij de graad van kandidaat in de Oosterse filologie en geschiedenis bekam. In 1949 en 1950, studeerde hij Akkadisch, Arabisch en Oosterse archeologie aan de Universiteiten van Amsterdam en Leiden. In 1950 behaalde hij te Gent zijn doctoraat, met het proefschrift „Beschilderd aardewerk in Mesopotamië, Iran en Pakistan van de Oudste Tijden tot ca. 2000 voor onze jaartelling. Studie van stijl, ontwikkeling, verspreiding en wetenschappelijk belang”. In 1951 werd hij eerst aangesteld als aspirant aan het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO), maar in hetzelfde jaar werd hij assistent van Prof. Louis Speleers te Gent. Op 1 oktober 1953

volgde hij hem voltijds op. In 1957 werd hij tot hoogleraar en in 1965 tot gewoon hoogleraar benoemd aan de Universiteit Gent. In 1966 werd hij ook aangesteld als zendingsgelastigde van de sectie Iran aan het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis te Brussel. Van 1958 tot 1988 was hij tevens hoogleraar aan het *Institut de philologie et d'histoire orientale* van de *Université Libre de Bruxelles*, voor de vakken „Geschiedenis van Iran” en „Archeologie van Iran”. Op 1 oktober 1989 werd hij tot het emeritaat toegelaten.

L. Vanden Berghe was secretaris (1959-1960) en voorzitter (1961-1963) van het Hoger Instituut voor Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, medestichter en eerste secretaris (1958-1960) alsmede voorzitter (1960-1963) van het toenmalige „Hoger Instituut voor Oosterse, Oosteuropese en Afrikaanse Taalkunde en Geschiedenis” aan de Universiteit Gent. Hij was eveneens directeur-diensthoud van het Seminarie voor de Archeologie en de Kunstgeschiedenis van het Nabije Oosten te Gent.

In 1951 was hij laureaat van de Reisbeurzenwedstrijd, en op 14 november 1959 werd hij vereerd met de Sepasonderscheiding van het Ministerie van Cultuur in Iran. Op 12 september 1964 ontving hij het doctoraat *honoris causa* van de Universiteit Teheran en in 1987 werd hem door de Franse *Académie des Inscriptions et Belles-Lettres* de *Roman Ghirshman* prijs toegekend voor het geheel van zijn oeuvre over Oud-Iran.

Louis Vanden Berghe was werkend lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België (Klasse der Letteren en de Morele en Staatkundige Wetenschappen). Eerst als corresponderend lid (1963) en vervolgens als werkend lid (1968). In 1973 was hij voorzitter. Sinds 1978 was hij ook geassocieerd lid van de Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen. Hij was tevens buitenlands lid van de *Bayerische Akademie der Wissenschaften* (1985), corresponderend lid van de Poolse Academie voor Wetenschappen te Krakow, lid van het *Deutsches Archäologisches Institut* te Berlijn (1962), *fellow* van de *Explorers Club-New York* (1980), *honorary fellow* of the *Society of Antiquaries* van Londen (1980) en corresponderend lid van het *Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente* te Rome (1986). Vanden Berghe is ook lid, erelid, voorzitter en ondervoorzitter geweest van meerdere nationale en internationale wetenschappelijke verenigingen en genootschappen (Hoge Raad voor de Archeologie van Iran, het *Centre pour l'étude des problèmes du monde musulman*, het Vooraziatisch-Egyptisch Genootschap *Ex-Oriente Lux*, het Belgisch Genootschap voor Oosterse Studiën, de Belgische Assyriologische Stichting Georges Dossin,

de Beheerraad van de Egyptologische Stichting Konin-
gin Elisabeth te Brussel en de *Vladimir Lukonin Mem-
orial Fund for Ancient Iranian Studies* te Londen). Zijn
gehele onderzoek was vrijwel uitsluitend gericht op de
archeologie van pre-Islamitisch Iran. Na het behalen
van zijn doctoraat in 1950 vertrok hij naar Iran tijdens
het academiejaar 1950-1951, waar hij de eerste Belgi-
sche student was in het kader van een uitwisselings-
beurs die hem was toegekend door de Iraanse regering.
Zijn eerste veldwerk in Iran bracht hem in de zomer van
1951 naar de vlakte van Persepolis, in Zuid-Iran. Naast
prospecties ondernam hij ook enkele proefopgravingen
van beperkte omvang. In de zomer van 1952 keerde hij
terug naar Zuid-Iran en zette hij zijn onderzoek verder.
Door dit pionierswerk slaagde hij erin een chronologie
en evolutie van de prehistorie in deze regio op te stel-
len. Tot op heden blijft deze indeling grotendeels
behouden. Tussen 1954 en 1957 keerde hij jaarlijks
naar Iran terug en vervolgde hij zijn onderzoek in Zuid-
Iran, maar voerde hij ook opgravingen uit te Khurvin,
een necropool op ca. 80 km ten noord-westen van
Teheran.

Ook in de jaren 1960 ondernam hij regelmatig
exploratiетоchten in Iran, zowel in de provincie Fars als
in het bergachtige oosten van de Khuzistan provincie.
Naast prehistorische culturen, ontdekte hij meerdere
sites en monumenten van verschillende periodes. Zo
lokaliseerde hij meerdere prehistorische sites maar ook
rotsreliëfs, Zoroastrische graven en vuurtempels (o.a.
het goed bewaarde complex te Kunar Siah). Hij bezocht
ook reeds bekende monumenten, die hij nauwkeurig
registreerde en bestudeerde. Zijn belangrijkste veldwerk
is ongetwijfeld te situeren in de Push-i Kuh Luristan
(de huidige provincie Ilam), in het West-Iraanse
Zagrosgebergte, grenzend aan Irak. Gefascineerd door
de talrijke Luristan Bronzen in de verzamelingen van
het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis te
Brussel, die helaas alle het resultaat van klandestiene
plunderingen waren, had hij zich tot doel gesteld een
antwoord te formuleren op de talrijke vragen in verband
met de Luristancultuur. Gedurende vijftien jaarlijkse
campagnes (1965-1979) van elk ongeveer drie maanden
in het moeilijk toegankelijke gebergte onderzocht hij
met een beperkt team van medewerkers talrijke necro-
polen van ca. 5000 tot 600 v. Chr. Daardoor was het
hem mogelijk een chronologie en typologie op te
stellen. De resultaten van deze opgravingen werden
regelmatig in voorlopige berichten gepubliceerd.

Naast zijn innovatieve veldwerk is zijn boek
„*L'Archéologie de l'Iran ancien*” (1959) lange tijd de
fundamentele publicatie gebleven voor de archeologie
van Iran. Tevens was Louis Vanden Berghe, samen met
de Franse archeoloog Roman Ghirshman, de oprichter

van het internationale wetenschappelijke tijdschrift
Iranica Antiqua. Bovendien organiseerde hij meerdere
tentoonstellingen te Gent (Luristan en Urartu, 1982)
en te Brussel (Oud-Iraanse Kunst, 1968; Oud-Iraanse
Rotsreliëfs, 1983; Hofkunst van de Sassaniden, 1993).
Hij heeft ook talrijke lezingen gegeven in binnen- en
buitenland.

Eretikens: Grootofficier in de Kroonorde (1988); Commandeur in de
Leopoldsorde (1975); Burgerlijk Kruis 1ste Klasse (1987); Officier van
de Keizerlijke Humayun Orde van Iran (1960).

Publicaties: meer dan honderd artikelen en boeken. Voor een volledige
lijst van zijn publicaties zie bronnen. 1. **Boeken**: *Archéologie de l'Iran
Ancien (= Documenta et Monumenta Orientis Antiqui, 6)*. Leiden, 1959
(2de uitgave, Leiden, 1996). — Bastanshinasi Iran Bastan (vertaald en
uitgegeven door de Universiteit Teheran) (= Vertaling van „Archéologie
de l'Iran Ancien”). Teheran, 1966 (2de uitgave, Teheran, 1968). — La
nécropole de Khurvin (publication de l'Institut historique et archéologique
néerlandais de Stamboul). Leiden, vol. XVII (1964). — Het archeologisch
onderzoek naar de Bronscultuur van Luristan. Opgravingen in Push-i
Kuh. I. Kalwali en War Kabud (1965 en 1966) (met samenvatting in het
Frans). *Verhandelingen Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschap-
pen, Letteren en Schone Kunsten van België, Klasse der Letteren, XXX*
(64) (1968). — Op het spoor van de oud-Iraanse beschavingen. Brussel,
Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel, *Teksten en
Documenten, 239-240* (1970) (vertalingen als afzonderlijke publicaties in
Frans, Duits, Engels, Spaans en Italiaans). — (Samen met LANGERAERT-
SEEUWS, C. & ZAHLHAAS, G.) Luristan, Vorgeschiedliche Bronzekunst
aus Iran (= *Ausstellungskatalog der Prähistorischen Staatssammlung
Band, 8*). München (1981). — (Samen met LANGERAERT-SEEUWS, C.,
OVERLAET, B. & HAERINCK, E.) Luristan. Een vergeten bronskunst uit
West-Iran. Gent (1982). — (Samen met DE MEYER, L.) Urartu. Een ver-
geten cultuur uit het bergland Armenië. Gent (1982). — (Samen met
HAERINCK, E. & SMEKENS, E.) Oud-Iraanse Rotsreliëfs / Reliefs rupestres
de l'Iran ancien. Brussel (1983). — Alt-Iraanse Felsreliëfs.
Ausstellungskatalog des Grazer Stadtmuseums. Graz (1985). — (Samen
met SCHIPPMANN, K.) Les reliefs rupestres d'Elymaïde (Iran) de l'époque
parthe (= *Iranica Antiqua*, suppl. vol. III). Gent (1985). — La décou-
verte d'un château-fort du début de l'époque islamique à Puskan (Iran).
*Survivance d'éléments architecturaux sassanides. Gentse Bijdragen tot de
Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, XXVIII*: 1-85 (1989) (dit artikel is
ook als monografie verschenen als: *Iranica Antiqua*, suppl. IV, Gent,
1990). 2. **Eindverslagen**: (samen met HAERINCK, E. & OVERLAET, B.) The
Chalcolithic Period. Parchinah and Hakalan (= *Luristan Excavation Doc-
uments, I*). Brussels (1996). — (Samen met HAERINCK, E. & OVERLAET, B.)
Chamahzi Mumah. An Iron Age III Graveyard (= *Luristan Excavation
Documents, II*) (= *Acta Iranica, 33*). Leuven (1998). — (Samen met
HAERINCK, E. & OVERLAET, B.) Djub-i Gauhar and Gul Khanan Murdah.
Iron Age III graveyards in the Aivan plain (= *Luristan Excavation
Documents, III*) (= *Acta Iranica, 35*). Leuven (1999). — (Samen met
OVERLAET, B.) The Early Iron Age in the Push-i Kuh, Luristan (= *Luri-
stan Excavation Documents, IV*) (= *Acta Iranica, 40*). Leuven (2003). —
(Samen met HAERINCK, E. & OVERLAET, B.) The Iron Age III graveyard at
War Kabud, Push-i Kuh, Luristan (= *Luristan Excavation Documents, V*)
(= *Acta Iranica, 42*). Leuven (2004). — (Samen met HAERINCK, E. &
OVERLAET, B.) Bani Surmah. An Early Bronze Age Graveyard in Push-i
Kuh, Luristan (= *Luristan Excavation Documents, VI*) (= *Acta Iranica,*
43). Leuven (2006). (Er zullen verder nog zes volumes moeten gepubli-
ceerd worden om de totaliteit van het opgegraven materiaal verwerkt te
hebben.). 3. **Tijdschriften**: *Iranica Antiqua, Archaeologia, Phoenix, Iran,*
*Gentse Bijdragen tot de Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde, Bibliotheca
Orientalis, Bulletin of the Asia Institute, Bastan Chenassi va Honar-e
Iran, Bulletin van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis /
Bulletin des Musées Royaux d'Art et d'Histoire...* + een aantal bijdragen
in encyclopediën zoals Elsevier's *Kunstenencyclopedie*, *Guide Nagel*:
Iran, *Encyclopaedia Iranica*, ... 4. **Bibliografieën**: (samen met DE WULF,
B. & HAERINCK, E.) *Bibliographie analytique de l'archéologie de l'Iran
Ancien*. Leiden (1979). — (Samen met HAERINCK, E.) *Bibliographie
analytique de l'archéologie de l'Iran Ancien*, suppl. 1 (1978-1980). Leiden
(1981). — (Samen met HAERINCK, E.) *Bibliographie analytique de
l'archéologie de l'Iran Ancien*, suppl. 2 (1981-1985). Leuven (1987).

6 februari 2005.

E. Haerincx.

Bronnen: Signalementskaart van de Academie. — Archief Universiteit Gent en eigen archief. — CURTIS, J. 1994. Obituary: Professor Louis Vanden Berghe. *Iran*, **XXXII**: V-VI. — GNOLI, G. 1993. Louis Vanden Berghe. 1923-1993. *East and West*, **43**: 317-320. — HAERINCK, E. 1989. Biographie du Professeur Louis Vanden Berghe. *Archaeologica Iranica et Orientalis. Miscellanea in Honorem Louis Vanden Berghe*, **1**: XII-XLV. — HAERINCK, E. 1993. *In Memoriam* Louis Vanden Berghe (1923-1993). *Iranica Antiqua*, **XXVIII**: VIII-XII. — OVERLAET, B. 1993. *In Memoriam* Louis Vanden Berghe. *Bulletin Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis / Bulletin Musées Royaux d'Art et d'Histoire*, **64**: 349-351. — HAERINCK, E. Vanden Berghe, Louis. New York, E. Yarshater, *Encyclopaedia Iranica* (in druk).

Affiniteiten: voormalig assistent en medewerker van Louis Vanden Berghe te Gent, tot 1989, heeft Ernie Haerinck samen met hem meerdere reizen en opgravingen ondernomen in Iran.